

РЕШЕНИЕ

№ 582

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветко Лазаров

Членове: Ралица Димитрова
Нина Стойчева

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Цветко Лазаров Въззивно гражданско дело № 20211000501894 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 от ГПК.

С решение № 262 018 от 21.12.2020 г., постановено по гр.д. № 6446/2018 г. от Софийски градски съд, ответникът – ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, е осъден да заплати на основание чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

- на М. А. И., ЕГН *****, сумата от 40 000 /четиридесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на нейния съпруг М. Я. И., ЕГН *****, настъпила на 21.08.2016 г., вследствие на ПТП от 19.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.08.2019 г., като е отхвърлил прекия иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева, както и акцесорния иск за присъждане на законна лихва, за периода от 19.08.2016 г. до 21.08.2016 г.;

- на М. М. И., ЕГН *****, сумата от 30 000 /тридесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на нейния баща М. Я. И., ЕГН *****, настъпила на 21.08.2016 г., вследствие на ПТП от 19.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.08.2019 г., като е отхвърлил прекия иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева, както и акцесорния иск за

присъждане на законна лихва, за периода от 19.08.2016 г. до 21.08.2016 г.;

- на Д. М. Я., ЕГН *****, сумата от 30 000 /тридесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на неговия баща М. Я. И., ЕГН *****, настъпила на 21.08.2016 г., вследствие на ПТП от 19.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.08.2019 г., като е отхвърлил прекия иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева, както и акцесорния иск за присъждане на законна лихва, за периода от 19.08.2016 г. до 21.08.2016 г.;

- на Ж. М. Я., ЕГН *****, сумата от 30 000 /тридесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на неговия баща М. Я. И., ЕГН *****, настъпила на 21.08.2016 г., вследствие на ПТП от 19.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.08.2019 г., като е отхвърлил прекия иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева, както и акцесорния иск за присъждане на законна лихва, за периода от 19.08.2016 г. до 21.08.2016 г.;

- на Р. М. И., ЕГН *****, сумата от 30 000 /тридесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на нейния баща М. Я. И., ЕГН *****, настъпила на 21.08.2016 г., вследствие на ПТП от 19.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.08.2019 г., като е отхвърлил прекия иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева, както и акцесорния иск за присъждане на законна лихва, за периода от 19.08.2016 г. до 21.08.2016 г.;

- на В. М. Я., ЕГН *****, сумата от 35 000 /тридесет и пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на неговия баща М. Я. И., ЕГН *****, настъпила на 21.08.2016 г., вследствие на ПТП от 19.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.08.2019 г., като е отхвърлил прекия иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева, както и акцесорния иск за присъждане на законна лихва, за периода от 19.08.2016 г. до 21.08.2016 г.;

- на С.М. Я., ЕГН *****, сумата от 35 000 /тридесет и пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на неговия баща М. Я. И., ЕГН *****, настъпила на 21.08.2016 г., вследствие на ПТП от 19.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.08.2019 г., като е отхвърлил прекия иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева, както и акцесорния иск за присъждане на законна лихва, за периода от 19.08.2016 г. до 21.08.2016 г.;

Първоинстанционният съд с посоченото решение е осъдил ответника - ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907 да заплати:

- по сметка на Софийски градски съд, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, държавна такса в размер на сумата от 9 200 лева и деловодни разноски в размер на сумата от 410 лева;

- адвокатско възнаграждение на Адвокатско дружество „Ч., Петкова и И.“, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., в размер на сумата от 10 610 лева;

Първоинстанционният съд с посоченото решение е осъдил ищите М. А. И., ЕГН *****; М. М. И., ЕГН *****; Д. М. Я., ЕГН *****; Ж. М. Я., ЕГН *****; Р. М. И., ЕГН *****; В. М. Я., ЕГН ***** и С.М. Я., ЕГН ***** да заплатят на ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, деловодни разноски в размер на сумата от 690 лева.

С определение № 267407 от 19.04.2021 г., постановено по гр.д. № 6446/2018 г., по реда на чл. 248 от ГПК от Софийски градски съд е отхвърлил молбата с вх. № 267627 от 21.01.2021 г., подадена от ищите за изменение на първоинстанционното решение в частта за разноските.

Решението на първоинстанционния съд се обжалва от ищите М. А. И., ЕГН *****; М. М. И., ЕГН *****; Д. М. Я., ЕГН *****; Ж. М. Я., ЕГН *****; Р. М. И., ЕГН *****; В. М. Я., ЕГН ***** и С.М. Я., ЕГН ***** в частта, в която всеки един от преките искове е отхвърлен, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева, както и в частта за разноските с доводи за неправилност, поради необоснованост, допуснато нарушение на материалния закон и на съдопроизводствените правила.

Жалбоподателите твърдят, че присъдените обезщетения са занижени по размер и не съответстват на действително претърпените от тях неимуществени вреди от смъртта на техния родственик /съпруг на първия ищец и баща на останалите/, с който са имали изключително близки отношения до неговата преждевременно настъпила смърт.

Оспорват определеното от първоинстанционният съд съотношение на съпричиняване на вредните последици по 1/2 за водача и за пострадалия.

Молят въззивния съд да отмени решението в обжалваните части и вместо това да осъди ответника да заплати допълнително обезщетение за неимуществени вреди на всеки от тях до пълния предявен размер на всеки един от преките искове /200 000 лева/, ведно със законната лихва върху всяка

сума, считано от 21.08.2016 г.

Молят в тежест на ответника да се възложи отговорността да заплати на адвокатско възнаграждение на Адвокатското дружество, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв.

Решението на първоинстанционния съд в осъдителната част се атакува с насрещна жалба, подадена от ответника ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907 с доводи за неправилност, поради необоснованост и допуснато нарушение на материалния закон.

Жалбоподателят поддържа, че исковете са неоснователни и моли въззивният съд да отмени решението на първоинстанционния съд в осъдителната част и да се отхвърли изцяло предявените искове.

При условията на евентуалност поддържа, че първоинстанционният съд е определил обезщетение за неимуществени вреди на всеки един от ищите в завишен размер, който не съответства на действително претърпените вреди.

Поддържа още, че пострадалият М. Я. И., ЕГН ***** с поведението си е допринесъл в много по - голяма степен за настъпване на вредоносния резултат, в сравнение с приетото съотношение, поради което моли да се намалят присъдените обезщетения от първоинстанционния съд.

Моли да се присъдят направените деловодни разноски в двете съдебни инстанции.

Определение № 267407 от 19.04.2021 г., постановено по гр.д. № 6446/2018 г., по реда на чл. 248 от ГПК от Софийски градски съд се атакува с частна жалба, подадена от процесуалния представител на ищите с доводи за неправилност, поради необоснованост и допуснато нарушение на материалния закон. Поддържа, че по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗАдв. е следвало да се присъди и ДДС на адвокатското дружество. Моли да се отмени обжалваното определение и вместо това да се измени решението на първоинстанционния съд в частта за разноските, като се осъди ответникът да заплати ДДС на адвокатското възнаграждение.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Въззивните жалби и частната жалба са допустими, тъй като са подадени в срок от надлежни страни и срещу съдебни актове, подлежащи на обжалване по посочения процесуален ред.

При преценката за основателността на всяка една от жалбите, съдът взе

предвид следното:

Ишците М. А. И., ЕГН *****; М. М. И., ЕГН *****; Д. М. Я., ЕГН *****; Ж. М. Я., ЕГН *****; Р. М. И., ЕГН *****; В. М. Я., ЕГН ***** и С.М. Я., ЕГН ***** са предявили против ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, искове с правно основание чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./ и искове по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ишците твърдят в обстоятелствената част на исковата молба, че на 19.08.2016г., в гр. Ямбол, на кръстовището на улица „Преслав“ и улицата, водеща към фирма „Сакарела“ ООД е настъпило ПТП с участието на лек автомобил „Тойота Авенсис“ с рег. № *****, управляван от Д. Д. Д., ЕГН ***** и велосипедиста М. Я. И., ЕГН *****, който е съпруг на М. А. И., ЕГН ***** и баща на останалите ишци.

Ишците твърдят още, че:

- ПТП е настъпило по вина на Д. Д. Д., ЕГН *****, който е управлявал лекия автомобил с несъобразена скорост и е отнел предимството на велосипедиста М. Я. И., ЕГН *****;

- по случая е образувано ДП № 641/2016 г. по описа на РУ – МВР-Ямбол и пр.пр. № 3186/2016 г. по описа на Окръжна прокуратура Ямбол;

- с присъда № 73 от 25.06.2018 г., постановена по н.о.х.д. № 150/2018 г. от Окръжен съд Ямбол, Д. Д. Д., ЕГН ***** е признат за виновен в това, че при управлението на лекия автомобил е допуснал нарушение на правилата за движение, установени в чл. 50, ал. 1 от ЗДВП и по непредпазливост е причинил смъртта на М. Я. И., ЕГН ***** – престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“ от НК;

- лекият автомобил „Тойота Авенсис“ с рег. № ***** е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника в деня на настъпване на ПТП;

- вследствие смъртта на техния близък са претърпели и продължават да търпят неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, поради изключително дълбоката емоционална връзка, която са имали;

- предявили са писмени претенции за обезщетяване на вредите, по които ответникът е образувал щети, като по негови указания са представили допълнително доказателства, но не са изплатени обезщетения;

С предявените искове поискали ответникът да заплати на всеки един от тях обезщетение за претърпените неимуществени вреди, в размер на сумата

от 200 000 лева, ведно със законната лихва, считано от дата на произшествието – 19.08.2016 г.

Поискали в тежест на ответника да се възложи отговорността за разноси и да заплати направените такива в производството, както и адвокатско възнаграждение на техния процесуален представител, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв.

Ответникът - ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, подал отговор на исковата молба /л. 49 от т.д. № 60/2018 г. по описа на Софийски окръжен съд/, с който оспорил основателността на предявените искове и поискал да се отхвърлят с доводи, че представените към исковата молба писмени доказателства не установяват, че застрахованият водач с поведението си е осъществил деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД.

При условията на евентуалност поискал да се присъдят обезщетения за неимуществени вреди на всеки един от ищците, които да са съобразени с критериите на съдебната практика за справедливост и обстоятелствата по делото, установяващи, че пострадалият е допуснал нарушение на правилата за движение, които са задължителни за велосипедистите, като участници в движението и с това си поведение пряко и непосредствено е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат.

Поискал да му се присъдят направените деловодни разноси, включително юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна:

–

Първоинстанционният съд с доклада по делото е указал на всяка една от страните да установи със способите и средствата предвидени в ГПК всички правнорелеванти факти, на които основава своите претенции или възражения.

Внимателно е анализирал събраните доказателства и изложил мотиви, които въззивният съд възприема изцяло и постановявайки своето решение препраща към тях, на основание чл. 272 от ГПК, но за пълнота на настоящото изложението намира, че следва да се посочат основните правнозначими факти.

–

От събраните по делото доказателства установява, че на 19.08.2016 г., около 19:30 часа, в светлата част на денонощието, в гр. Ямбол, на кръстовището на ул. „Преслав“ и улицата, водеща към фирма „Сакарела“ ООД е настъпило ПТП с участието на лек автомобил „Тойота Авенсис“, с рег. № *****, управляван от Д. Д. Д., ЕГН ***** и велосипедиста М. Я. И., ЕГН *****.

Водачът на лекия автомобил „Тойота Авенсис“ на посоченото кръстовище направил ляв завой и навлязъл в пътното платно на улица „Преслав“, като отнел предимството на движещия се по тази улица велосипедист - М. Я. И., ЕГН *****, вследствие на което последният челно се ударил в задната лява част на лекия автомобил.

Лекият автомобил се движил със скорост от около 18 км/ч, а велосипедистът със скорост от около 15 км/ч.

Движението по ул. „Преслав“ е двупосочно, с по две ленти за движение в двете посоки, които са разделени с тревна ивица.

Велосипедистът не се е движел възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, а на около 5.40 до 5.50 метра вляво от дясната граница, където е настъпил удара между двамата участници.

Водачът на лекия автомобил е имал техническа възможност да предотврати настъпването на удара между двете МПС, ако е бил намалил скоростта си на движение и изчакал велосипедиста да премине преди да предприеме маневра.

Ударът е бил предотвратим за велосипедиста, ако се е движел възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, така както повелява разпоредбата на чл. 80, т. 2 от ЗДвП и е предприел спиране при възникналата опасност.

Така описаният механизъм на настъпване на ПТП се установява от приложения по делото Констативен протокол за ПТП /л. 6 от т.д. № 60/2018 г. на Софийски окръжен съд/ и писмените заключения на вещото лице, извършило в първата инстанция основна и допълнителна автотехническа експертиза - л. 147 и - л. 189.

С присъда № 73 от 25.06.2018 г., постановена по н.о.х.д. № 150/2018 г. от Окръжен съд Ямбол, влязла в сила на 11.07.2018 г., водачът на лекия автомобил Д. Д. Д., ЕГН *****, е бил признат за виновен в това, че при управлението на лек автомобил „Тойота Авенсис“ с рег. № ***** е допуснал нарушение на правилата за движение, установени в чл. 50, ал. 1 от ЗДвП и по непредпазливост е причинил смъртта на М. Я. И., ЕГН ***** - престъпление по чл. 343, ал. 1, б „в“, във вр. с чл. 342, ал. 1 НК.

-

О т писменото заключение на вещото лице, извършило в първата инстанция

медицинската експертизата /л. 82/ се установява, че вследствие на удара между двамата участници, ищецът е получил тежка черепно-мозъчна травма, която е довела до неговата смърт, настъпила на 21.08.2016 г.

Лекият автомобил „Тойота Авенсис“ с рег. № ***** е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника в деня на настъпване на ПТП.

В първата инстанция по делегация са разпитани свидетели за претърпените от ищите болки и страдания от смъртта на М. Я. И., ЕГН *****, който е съпруг на първия ищец и баща на останалите ищци.

От правна страна:

Предметът на въззивното производство е очертан с подадената от ищите въззивна жалба и подадената от ответника насрещна жалба, като спорът се концентрира до основателността на исквете, размерът на обезщетението за неимуществени вреди, на което има право всеки един от ищите и наличието/отсъствието на поведение на пострадалия, с което пряко и непосредствено е допринесъл за настъпване на вредоносния за него резултат, както и неговото съотношение.

ПТП е настъпило на 19.08.2016 г. с участието на лек автомобил, който е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена с начало от 02.12.2015 г., поради което при разрешаване на правния спор следва да намерят приложение разпоредбите на Кодекса на застраховането, който е в сила до 31.12.2015 г.

По главните /преки/ иски с правно основание чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./, имащи за предмет обезщетяване на претърпените неимуществени вреди:

Съгласно разпоредбата на чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./, увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя, което предполага наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на увреждането и поведение на застрахования, което осъществява деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД - противоправно деяние – действие и/или бездействие; вреди – имуществени и/или неимуществени;

причинно-следствена връзка между деянието и вредите и вина, която се презумира.

В случая лекият автомобил „Тойота“, управляван от Д. Д. Д., ЕГН ***** е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в деня на настъпване на ПТП, по силата на която ответникът, в качеството си на застраховател е длъжен да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования, за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

Наказателното производство по отношение на Д. Д. Д., ЕГН ***** е завършило с влязла в сила осъдителна присъда, която е задължителна за настоящия съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца - чл. 300 от ГПК.

Влезлият в сила съдебен акт на наказателния съд и събраните по делото доказателства обосновават извода на настоящия състав, че водачът на лекия автомобил с поведението си е осъществил деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД.

Събраните по делото доказателства, установяват, че пострадалият, като велосипедист и участник в движението не се е движел възможно най-близо до дясната граница, както повелява разпоредбата на чл. 80, т. 2 от ЗДвП, а на около 5.50 метра вляво от дясната граница.

Посоченото поведение на велосипедиста е довело до удара с автомобила и получаването на телесни телесни увреждания, които са довели до неговата смърт.

Налице е поведение, с което велосипедистът пряко и непосредствено е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат в съотношение на 1/2 за водача на лекия автомобил и 1/2 за велосипедиста.

Предявените иски с правно основание чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./ са

допустими и доказани по основание, като размерът на обезщетението за претърпените неимуществени вреди на всеки ищец, пряка и непосредствена последица от увреждането, следва да се определи от съда по справедливост /чл. 52 от ЗЗД/.

Въззивният съд намира, че размерът на пълното обезщетение за претърпените неимуществени вреди от М. А. И., която е била съпруга на починалия възлиза на сумата от 80 000 /осемдесет хиляди/ лв., който е съобразен с критериите на съдебната практика за справедливост, установени с Постановление № 4 от 23.12.1968 г. на Пленум на ВС, както и с конкретните данни по делото, относно възрастта на пострадалия /70-годишен/ и неговото обществено положение; възрастта на ищеца и близките отношения, които са имали до внезапно настъпилата смърт; обществено - икономическите условия в страната и с лимита на застрахователното обезщетение към датата на смъртта – 21.08.2016 г

Така определеното обезщетение следва да се намали с приетото съотношение на съпричиняване, поради което прекият иск е основателен до размер на сумата от 40 000 лева и подлежи на отхвърляне до пълния предявен размер от 200 000 лева.

Въззивният съд намира, че размерът на пълното обезщетение за претърпените неимуществени вреди, поотделно за М. М. И., ЕГН *****; Д. М. Я., ЕГН *****; Ж. М. Я., ЕГН *****; Р. М. И., ЕГН *****; които са низходящи /деца/ на починалия възлиза на сумата от 60 000 /шестдесет хиляди/ лв., който е съобразен с критериите на съдебната практика за справедливост, установени с Постановление № 4 от 23.12.1968 г. на Пленум на ВС, както и с конкретните данни по делото, относно възрастта на пострадалия /70-годишен/ и неговото обществено положение; възрастта на всеки един от ищите, които са поели своя жизнен път и създали семейства; обема на претърпените от тях болки и страдания; близките отношения, които са имали до внезапно настъпилата смърт на техния възходящ; обществено - икономическите условия в страната и с лимита на застрахователното обезщетение към датата на смъртта – 21.08.2016 г

Така определеното обезщетение следва да се намали с приетото съотношение на съпричиняване, поради което всеки един от преките иски е

основателен до размер на сумата от 30 000 лева и подлежи на отхвърляне до пълния предявен размер от 200 000 лева.

Въззивният съд намира, че размерът на пълното обезщетение за претърпените неимуществени вреди, поотделно за В. М. Я., ЕГН ***** и С.М. Я., ЕГН *****, които са низходящи /деца/ на починалия и са живели на един административен адрес възлиза на сумата от 70 000 /седемдесет хиляди/ лв., който е съобразен с критериите на съдебната практика за справедливост, установени с Постановление № 4 от 23.12.1968 г. на Пленум на ВС, както и с конкретните данни по делото, относно възрастта на пострадалия /70-годишен/ и неговото обществено положение; възрастта на всеки един от ищите, които са поели своя жизнен път и създали семейства; обема на претърпените от тях болки и страдания; близките отношения, които са имали до внезапно настъпилата смърт на техния възходящ; обществено - икономическите условия в страната и с лимита на застрахователното обезщетение към датата на смъртта – 21.08.2016 г

Така определеното обезщетение следва да се намали с приетото съотношение на съпричиняване, поради което всеки един от преките иски е основателен до размер на сумата от 35 000 лева и подлежи на отхвърляне до пълния предявен размер от 200 000 лева.

По акцесорните иски с правно основание чл. 86 от ЗЗД, имащи за предмет присъждане на законна лихва за забава върху всяко едно от обезщетенията:

Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, при задължения от непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана, считано от датата на увреждането.

Отговорността на застрахователя е функционално обусловена от отговорността на деликвента и следва да се приложи по отношение на застрахователя разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД.

В случая, ищите са поискали да се присъди законната лихва, считано от деня на настъпване на ПТП – от 19.08.2016 г., но се дължи такава, считано от деня на настъпване на вредата, т.е. от 21.08.2016 г., когато е настъпила вредата.

Предявените акцесорни иски за периода от 19.08.2016 г. до 21.08.2016

г. са неоснователни и подлежат на отхвърляне.

По основателността на частната жалба, с която се атакува определението, постановено по реда на чл. 248 от ГПК:

Ишците са поискали първоинстанционният съд да измени своето решение в частта за разноските и допълнително да осъди ответника да заплати ДДС върху адвокатското възнаграждение, присъдено на адвокатското дружество, с което всеки един от ишците има сключен договор за правна помощ и съдействие.

По делото няма доказателства, че дружеството е регистрирано по ЗДДС. Освен това естеството на ДДС изиска той да е начислен от данъчно задълженото лице, да е подадена декларация до посочено в ЗДДС число на съответния месец и да преведена тази сума по съответната бюджетна сметка.

По делото няма доказателства адвокатското дружество да е изпълнило тези изисквания на ЗДДС.

С оглед на изложеното неоснователни са и двете въззивни жалби, както е неоснователна и частната жалба, поради което следва:

- да се потвърди решението на първоинстанционния съд в осъдителната част, както и в частта, в която всеки един от преките искове е отхвърлен, за разликата над уважения до пълния предявен размер;

- да се потвърди определението, постановено по реда на чл. 248 от ГПК от първоинстанционния съд;

- да се потвърди решението на първоинстанционния съд в частта за разноските.

Решението на първоинстанционния съд в частта, в която всеки един от акцесорните искове е отхвърлен, за периода от 19.08.2016 г. до 21.08.2016 г. не е обжалвано от ишците и е влязло в сила.

По разноските:

С оглед изхода на делото - неоснователността на въззивните жалби и неоснователността на частната жалба, всяка една от страните ще следва да понесе направените деловодни разноски.

Непромененото съотношение на уважена/отхвърлена част на предявените искове не обосновава присъждане на адвокатско

възнаграждение, на основание чл.38, ал. 2 от ЗАдв.

По тези съображения, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262 018 от 21.12.2020 г., постановено по гр.д. № 6446/2018 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА**, в която ответникът – ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907 е осъден да заплати на М. А. И., ЕГН *****, на основание чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 40 000 /четиридесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на нейния съпруг М. Я. И., ЕГН *****, настъпила на 21.08.2016 г., вследствие на ПТП от 19.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.08.2019 г., както и в **ЧАСТТА**, в която е отхвърлил прекия иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262 018 от 21.12.2020 г., постановено по гр.д. № 6446/2018 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА**, в която ответникът – ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907 е осъден да заплати поотделно на М. М. И., ЕГН *****, Д. М. Я., ЕГН *****, Ж. М. Я., ЕГН *****, Р. М. И., ЕГН *****, на основание чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 30 000 /тридесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на техния възходящ М. Я. И., ЕГН *****, настъпила на 21.08.2016 г., вследствие на ПТП от 19.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.08.2019 г., както и в **ЧАСТТА**, в която е отхвърлил всеки един от преките искове, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262 018 от 21.12.2020 г., постановено по гр.д. № 6446/2018 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА**, в която ответникът – ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907 е осъден да заплати поотделно на В. М. Я., ЕГН ***** и на С.М. Я., ЕГН *****, сумата от 35 000 /тридесет и пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на техния възходящ М. Я. И., ЕГН *****, настъпила на 21.08.2016 г., вследствие на ПТП от 19.08.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 21.08.2019 г., както и в **ЧАСТТА**, в която всеки един от преките искове е отхвърлен, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 200 000 лева.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262 018 от 21.12.2020 г., постановено по

гр.д. № 6446/2018 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА** за разноските.

ПОТВЪРЖДАВА определение № 267407 от 19.04.2021 г., постановено по гр.д. № 6446/2018 г., по реда на чл. 248 от ГПК от Софийски градски съд, с което е отхвърлил молбата с вх. № 267627 от 21.01.2021 г., подадена от ищите за изменение на първоинстанционното решение в частта за разноските.

Решение № 262 018 от 21.12.2020 г., постановено по гр.д. № 6446/2018 г. от Софийски градски съд в **ЧАСТТА**, в която всеки един от акцесорните искове е отхвърлен за периода от 19.08.2016 г. до 21.08.2016 г. не е обжалвано от ищите и е влязло в сила.

Решението може да са обжалва от страните пред ВКС на Р. България, в едномесечен срок от връчването му, при наличието на предпоставките по чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____